

ἀνὰ τὴν πρωτεύουσαν φῆμαι. Κατὰ τὰ λοιπὰ τῆς νήσου μέ-
ρη ἀνάξιαι λόγου ζημίαι ἐγένοντο.

ΤΡΟΠΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΕΙΝ ΤΩΝ ΚΡΗΤΩΝ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

(Συνέχεια· ἴδε προγ. φύλλον)

Χανία Σεπτέμβριος

Ἐμας ἡ ἐν Μπουτσουναρίοις συνερχομένη κατὰ τὰ προε-
όρτια πάσης ἐξεγέρσεως ἐπαναστατικῆ Συνέλευσις κηρύξῃ
τὴν ἐπανάστασιν καὶ τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἔνωσιν, οἱ
κατ' ἐπαρχίας ἀρχηγοί, σπεύδουσιν ἕκαστος εἰς τὸ διαμέ-
ρισμά του καὶ προσκαλοῦσι τὸν λαὸν ὑπὸ τὰς σημαίας. Ἄν
τμημα ἐπαρχίας τιнос δὲν ἔχει ὄπληρχηγόν, οἱ κάτοικοι
συνέρχονται καὶ ἐκλέγουσι τοιοῦτον. Σύνθηες εἶνε οἱ τμημα-
τικοὶ ὄπληρχηγοὶ ἐκάστης ἐπαρχίας νὰ ἐκλέγῃσιν ἓνα γε-
νικὸν ἀρχηγόν των, δὲν κατορθοῦται ὅμως τοῦτο πάντοτε
καὶ τότε οὗτοι ἐνεργοῦσι μὲν ἀνεξαρτήτως, μετὰ προηγου-
μένην ὅμως πάντοτε συνεννόησιν. Περιττὸν νὰ εἰπῶμεν πό-
σον τοῦτο βλάπτει εἰς τὸν γενικὸν σκοπὸν· ἐν τούτοις δὲν
εἶναι καὶ εὐκόλον πρᾶγμα ν' ἀναγνωρισθῇ τις γενικὸς ἀρχη-
γὸς μιᾶς ἐπαρχίας, τοῦλάχιστον ἐν τῷ δυτικῷ τμήματι, ἐν-
θα οἱ κάτοικοι εἰσὶ πολεμικώτεροι καὶ ἕκαστος δὲν βλέπει
κατὰ τί ὁ ἄλλος τὸν ὑπερτερεῖ. Εὐκολώτερον εἶναι τοῦτο
εἰς τὸ ἀνατολικὸν τλήμα, ἐνθα οἱ κάτοικοι εἰσὶ μαλακώτε-
ροι καὶ ἥττον πολεμικοί· ἐκεῖ δὲν ὑπάρχει πληθώρα ἀπαι-
τήσεων, ὁ δὲ Κόρακας, ὅτε ἔζη εἶχεν ἀναγνωρισθῇ ἀρχηγὸς
τῶν δώδεκα ἀνατολικῶν ἐπαρχιῶν.

Εὐνόητον ὅτι ἐν ἐπαναστάσει γενικὸν πολεμικὸν σχέ-
διον δὲν εἶναι δυνατόν ποτε νὰ ὑπάρξῃ· τοῦτο ἀναπληροῖ ἡ
συναίσθησις τῆς ἀνάγκης· οἱ διάφοροι ὄπληρχηγοὶ ἅμα σχη-
ματίζουσιν τὰ ἐπαναστατικὰ σώματά των, ὑπείκοντες εἰς
τὴν ἀπαίτησιν τῆς ἀνάγκης ταύτης, σπεύδουσι πάντοτε νὰ
στρατοπεδεύσῃσιν ἀπέναντι τῶν Τούρκων καὶ νὰ καταλά-
βωσι τὰς θέσεις ἐκεῖνας, δι' ὧν ὑπάρχει βεβαίωσις ὅτι ὁ ἔχ-
θρὸς θὰ ἀποπειραθῇ νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὰ ἐνδότερα. Πρώτη
φροντίς τῶν ἐπαναστατῶν, ἅμα στρατοπεδεύσασθαι, εἶνε
νὰ ἐγειρώσιν πρόχειρα προχώματα καὶ νὰ θέσωσι σκοπιάς
περὶ τὸ στρατοπέδον. Ἡ περὶ τὸ σκοπεύειν δεξιότης του
καθιστᾷ τὸν Κρήτη ἐν τῷ ἄμυνῃ φοβερὸν ἐχθρὸν, τούτου
ἐνεκεν οἱ Τούρκοι φροντίζουσι νὰ προσβάλλωσιν αὐτὸν πάν-
τοτε μὲ δυνάμεις κατὰ πολὺ μεγαλειτέρας· εἰς τὰς μεταξὺ
ἐπαναστατῶν καὶ Τούρκων μάχας ἡ μικροτέρα ἀναλογία εἶ-
ναι 1 : 5. Ὅπισθεν τοῦ χαρακώματος τοῦ ὁ Κρῆς τὸ δε-
ξιὸν γόνυ καὶ τὸν ἀριστερὸν πόδα στηρίζων ἐπὶ τοῦ ἐδά-
φους, γεμίζει ἀδιακόπως τὸ ὄπλον του καὶ σκοπεύει καὶ πυ-
ροβολεῖ. Αἱ σφαῖραι κυρίζουσι περὶ τὴν κεφαλὴν του, τύ-
πτουσι τὸ περὶ αὐτὸν ἔδαφος, ἀλλ' αὐτὸς ἐξακολουθεῖ τὸ
ἔργον του χωρὶς διόλου νὰ ταραχθῇ καὶ μόνον ὁσάκις οἱ
Τούρκοι, ὑπείκοντες εἰς τὸν στρατηγὸν των, προχωροῦσι
πρὸς τὰ χαρακώματά του, ἐπιτείνει τὸ φονικὸν πῦρ μέχρῃ
οὐ ἐξανγκνᾷ αὐτοὺς εἰς ὑποχώρησιν. Ἡ μάχη τότε ἐυρί-
σκεται εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς· κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ὁ κα-
λὸς ἀρχηγὸς δὲν μένει κεκρυμένος· ἀπὸ χαρακώματος εἰς
χαρακώμα περὶερχόμενος ἐνθαρρύνει τοὺς στρατιώτας, δια-
νέμει αὐτοῖς πυρίτιδος βολὰς, τοὺς παρητρύνει εἰς ἀντίστασιν,
ἐλέγχει, ὁρίζει τοὺς δειλῶντας καὶ διὰ τοῦ ἀτομικοῦ του
θάρρους προσπαθεῖ νὰ ἐμψυχώσῃ αὐτούς. Εἰς ἄτακτα στρα-

τεύματα, ἰδίᾳ ἐν Κρήτῃ ὅπου αἱ πατραγαθίαι διόλου δὲν
καταλογίζονται ὑπὲρ τῶν υἱῶν, μόνον ἡ ἀτομικὴ ἀνδρεία
καὶ καρτερία δύνανται νὰ ἐπιβληθῶσι καὶ μόνον διὰ τού-
των ὁ ἀρχηγὸς δύναται νὰ εἶναι ἀρχηγός.

Πολλάκις οἱ ἐπαναστάται ὑπείκοντες εἰς τὰς μεγαλειτέ-
ρας τῶν ἐχθρῶν δυνάμεις, ἀναγκάζονται νὰ ὑποχωρήσωσι,
σπανιώτατα ὅμως τοῦτο συμβαίνει μετὰ πρώτῃν μόνον ἢ
δευτέραν προσβολήν. Τὸ ἀντίθετον ἀποτέλεσμα ἐπέρχεται
ὅταν ἀφίχθῶσιν ἐπικουραὶ εἰς τοὺς ἐπαναστάτας. Ἄμα ὁ
θόρυβος τῆς μάχης ἀκουσθῇ πάντες οἱ περίξ ὄπληρχηγοὶ
σπεύδουσιν εἰς βοήθειαν τῶν προσβαλλομένων, ἐπισχυόμενοι
καθ' ὁδὸν ὑπὸ τῶν ὁλονὲν συρρέοντων χωρικῶν. Διότι εἰς
τὰ ἐπαναστατικὰ κινήματα δὲν δύνανται πάντοτε οἱ ἄν-
θρωποι νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰ στρατόπεδα· ἔχουσι νὰ
φροντίσωσι περὶ ἑαυτῶν, περὶ τῶν τέκνων των, πάντοτε δὲ
οἱ πτωχότεροι τοῦλάχιστον ἐπωφελοῦμενοι καὶ τῆς βραχυ-
τέρας πολεμικῆς ἐκχειρίας ἀφίνουσι πρὸς στιγμὴν τὸ ὄπλον
ὅπως ἀναλάβωσι τὴν σκαπάνην, τὸ ἄροτον ἢ τὸ δρέπανον.
Μακρόθεν ἐπιφαινόμενοι οἱ ἐπίκουροι ἀναγγέλλουσι τὴν
προσέγγισιν των διὰ παρατεταμένου πυροβολισμοῦ, εὐθὺς
δὲ συγχρόνως ἐλαφροὶ ὡς δορκάδες ἀκάθεκτοι πηδῶσιν ἀπὸ
πέτρας εἰς πέτραν, προπορευομένης καὶ ὑπερφηφῶς κυματι-
ζούσης τῆς κυανολεύκου σημαίας, μετὰ βοῆς δὲ καὶ ὀρμῆς
ἐπερχόμενοι ἐμβάλλουσιν εἰς τοὺς καταπεπονημένους πολε-
μιστάς θάρρος καὶ ἐνθουσιασμόν ἀκαταγώνιστον. Ἡ στιγ-
μὴ ἐκεῖνη εἶναι ἡ ψυχολογικὴ στιγμή τῆς μάχης. Οἱ ἐχθροὶ
πάντοτε ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ὑποχωροῦσιν εἰς τὰ χαρα-
κώματά των, ἐξαρτᾶται δὲ ἀπὸ τὴν ἐτοιμότητα των διευ-
θυνόντων τὴν μάχην νὰ μεταβάλλωσι τὴν ἀμυναν εἰς ἐπίθεσιν
καταστρεπτικὴν διὰ τοῦ; Τούρκους. Πολλάκις εἰς τοιαύτας
περιστάσεις οἱ ἐπαναστάται κατεδίωξαν αὐτοὺς μέχρῃ τῶν
πυλῶν των φρουρίων, μεγάλας ἐπενεγκόντες αὐτοῖς ζημίας,
μετὰ τοσαύτης δὲ ὀρμῆς ἐπετίθεντο ὥστε οἱ ἐχθροὶ δὲν
ἐλάμβανον καιρὸν οὐδὲ τοὺς νεκροὺς των νὰ παραλαμβάνω-
σι, ὅπερ οἱ Τούρκοι ἐν πολέμῳ θεωροῦσιν ἀπαραίτητον κα-
θῆκον.

Ὅσάκις ὑπὸ τῶν ἐπαναστατῶν θεωρηθῇ ἀναγκαία ἡ ἐξω-
σις τῶν Τούρκων ἀπὸ τινος θέσεως, συνέρχονται οἱ ὄπληρχη-
γοὶ εἰς πολεμικὸν συμβούλιον, ἐκεῖ δὲ ἀποφασίζουσι τὸ σχέ-
διον τῆς μάχης, ὀρίζουσι τὸ σημεῖον, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου ἕκα-
στος θὰ ἐπιτεθῇ καὶ τὴν ὥραν τῆς προσβολῆς. Ἐπιτιθέμενοι
ἐκ πολλῶν συγχρόνως μερῶν προσπαθοῦσι πάντοτε νὰ πλη-
σιάζουσιν ὅσον τὸ δυνατόν περσσότερον πρὸς τὸ ἐχθρικὸν
στρατόπεδον ἀπαρατήρητοι καὶ οὕτως ἀπὸ τοῦ πλησίον νὰ
ανοίγῃσι τὸ πῦρ. Καὶ τότε ἀπὸ θάμνου εἰς θάμνον βαίνοντες,
προφυλαττόμενοι ὅπισθεν τῆς προχειροτέρας πέτρας, ὅτε μὲν
συρόμενοι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ὅτε δὲ διπλώνοντες τὸ εὐλύγι-
στον σῶμά των, ἐπωφελοῦμενοι τῆς προστυχούσης πτυχῆς,
κοιλότητος ἢ ὑψώματος, προχωροῦσιν ἀπαύστως πρὸς τὰ ἐχ-
θρικά χαρακώματα, ἀδιάκῃπον ἐκτοξεύοντες κατὰ τῶν πο-
λεμίων φονικὸν πῦρ, ὁδηγὸν ἔχοντες πάντοτε τὴν σημαίαν
των, ἣν ὁ διεθυνὼν αὐτοὺς ἀρχηγὸς διατάσσει τὸν παρ'
αὐτὸν ἱστάμενον σηματοφόρον νὰ ἐμπήγῃ ὁλονὲν πλησιέστε-
ρον πρὸς τὸ στρατόπεδον τῶν Τούρκων. Τοιαύτη εἶνε ἐνίοτε ἡ
ἐκατέρωθεν ἐπιμονή, ὥστε δὲν εἶνε ἀσύνθηες κατὰ τὰς ἐν
Κρήτῃ μάχας Ἕλληνες καὶ Τούρκοι νὰ συμπλέκωνται χεῖρας
μὲ χεῖρας, νὰ ποιῶνται χρῆσιν οἱ μὲν τῶν μαχαίρων των,
οἱ δὲ τῶν λογχῶν των καὶ παλαιοῦτες νὰ κυλῖονται ἐπὶ
τῶν βράχων ἢ ἐπὶ τῆς ράχους βουνοῦ τιнос, μέχρῃ οὐ ὁ ἑτε-
ρος τῶν ἀντιπάλων καταβληθῇ. Πολλάκις ἡ ἀντίστασις τῶν
Τούρκων ἀποβαίνει λίαν ἐπίμονος καὶ τότε οἱ ἐπαναστάται

ἀποχωροῦσιν ἡσύχως ἀμυνόμενοι, προσπαθοῦσι δὲ δι' ἄλλου τρόπου νὰ ἐπιτύχωσι τοῦ σκοποῦ τῶν. Φροντίζουν νὰ καταλάβωσι τὰς περὶ ἐπικαίρους θέσεις, νὰ περικυκλώσωσι τοὺς Τούρκους, νὰ τοὺς στενοχωρήσωσι καὶ τοὺς ἐξανγκάσωσι τότε ἢ νὰ παραδοθῶσιν, ἢ μόνοι τῶν νὰ ζητήσωσι διέξοδον, ὅπως φύγωσι. Καὶ δύναται τις ἐν τοιαύταις περιστάσεσι νὰ παρατηρήσῃ καὶ νὰ θαυμάσῃ τὴν δύναμιν τοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ τῆς ἀποφασιστικότητος. Ἐν τῇ μάχῃ τῶν Βρυτῶν, τῇ πρώτῃ συγκροτηθείσῃ κατὰ τὸ 1866, ὀλίγαι ἑκατοντάδες ἐπαναστατῶν ἀτελέστατα ἐξωπλισμένων περικυκλώσαντες 4,000 αἰγυπτίους στρατιώτας, οἵτινες ἐξεστράτευσαν εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Ἀποκορώνου καὶ ἀποκρούσαντες τοὺς εἰς βοήθειαν τῶν ἐκ Χανίων ἐξεληόντας Τούρκους, τοσοῦτον τοὺς ἐστενοχώρησαν ὥστε τοὺς ἐξηνάγκασαν νὰ παραδοθῶσιν. Ἀλλὰ τί νὰ τοὺς κάμουν; νὰ τοὺς κρατήσουν; ἤθελαν ἐξοδα, οἱ δὲ ἐπαναστάται μόνον ἠδύναντο νὰ τρέφωσιν ἑαυτοὺς· νὰ τοὺς σφάξουν; ἦτο σκληρόν, οἱ δὲ Κρήτες δὲν ἔχουσι παντάπασιν αἱμοχαρῆ ἔνστικτα. Τοὺς ἀφῆκαν λοιπὸν ἐλευθέρους, ἀφοῦ τοὺς ἀπῆλλαξαν ἀπὸ τὸ βάρος τῶν ὅπλων τῶν καὶ ἀπὸ τὰς ἐνοχλήσεως τῶν ἀποσκευῶν καὶ τοὺς ἀπέστειλαν ὀπίσω εἰς Χανία, ὡς μίαν πολυάριθμον ἀγγέλην ζῶων. Ἐν τούτοις ὑπάρχουσιν ἄλλαι περιστάσεις, καθ' ἃς οἱ ἐπαναστάται, καίπερ πλειότεροι σχετικῶς καὶ κάλλιον συντεταγμένοι καὶ ὀπλισμένοι, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀντιστῶσιν εἰς τὰς ἐφόδους τῶν Τούρκων, διότι ἔλειπε πλέον ὁ ἅγιος ἐνθουσιασμός, ὁ ἐμπνέων τὴν πεποίθησιν. Ἡ ἔρευνα τῶν αἰτίων τοῦ φαινομένου τούτου θὰ μᾶς ἔφερε πολὺ μακράν.

(Ἐπεται συνέχεια).

Κύδων.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Μπιφτεκολέσχη. Τὸ πιστεύετε; Βέβαια ὄχι· ἀφοῦ εἴσθε Ἕλληνες, ἄνθρωποι δηλαδὴ τῆς ιδέας, τῶν λέξεων, τῶν γραμματοσυλλόγων, τῶν πατσαβουροκεφτεδῶν, τοῦ βραστόπανου, τῆς ξιγγόσουπας, τῶν πλατωνικῶν ἐρώτων, τῆς λαχανοφιλίας καὶ τῶν ἀναστεναγμῶν. Πιστεύσατέ το ὅμως, διότι ἡ Μπιφτεκολέσχη δὲν συνέστη οὐδ' ἐν Ἀθήναις, οὐδ' ἐν Πάτραις, οὔτε ὑπὸ τοῦ κ. Κσιματίου, οὔτε ὑπὸ τοῦ κ. Ρηγνύπουλου, ἀλλ' ἐν Λονδίῳ, ὑπὸ Ἀγγλῶν, καὶ πρόεδρον ἔχει τὸν λόρδον Χάουερμπρουκ. Ἡ ἐφημερίς, ἐξ ἧς ἐρανίζομεθα τὰ καθέκαστα, δὲν ἐκπλήσσειται διότι συνέστη τοιαύτη Λέσχη, ἀλλὰ διότι συνέστη μόνον τώρα, κατὰ πρώτην φοράν· διότι ἄγγλος θὰ πῇ μπιφτέκι· μπιφτέκι θὰ πῇ ἄγγλος· τὸ δὲ ὀξύμωρον αὐτὸ θὰ πῇ ὅτι ἡ ἄγγλοσαξωνικὴ φιλή εἶνε ἡ τελειότερα κυρίως διότι αὐτὴ βαίνει ἐπὶ τὰ ἔχνη τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς φιλῆς, καλλιεργοῦσα σῶμα καὶ πνεῦμα, καὶ ὄχι ὡς ἡ ἐνδοξος νεωτέρα ἐλληνικὴ, ρυπαίνουσα μὲν τὸ σῶμα, μωραίνουσα δὲ τὸ πνεῦμα, φθείρουσα δὲ τὴν ψυχὴν.

Τί εἶνε λοιπὸν Μπιφτεκολέσχη; Ὁ ἐναρκτήριος λόγος ὃν ὁ πρόεδρος αὐτῆς ἐξεφώνησε κατὰ τὰ ἐγκαίνια τῆς Λέσχης, τὰ λέγει ὅλα.

«Υπάρχουσιν, εἶπεν ὁ ἐξοχὸς λόρδος, μπιφτέκια καὶ μπιφτεκια, ὀλίγοι ὅμως εἰσιν, οἱ δυνάμενοι νὰ κάμωσι καλὴν ἐκλογὴν. Τί νοιώθει ἀπὸ μπιφτέκι ὁ δυστυχὴς ἐκεῖνος, ὅστις ἀφίεται εἰς τὴν πρόνοιαν τοῦ ξενοδόχου; Τί νοιώθει ἀπὸ μπιφτέκι ἡ δυστυχὴς οἰκοδόσποινα; Τίποτε, ἀπολύτως τίποτε! Καὶ ὅμως δὲν ὑπάρχει τράπεζα, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ λείπῃ τὸ μπιφτέκι. Γεννῶμεθα ἐνώπιον τοῦ μπι-

φτεκίου, ὅπερ καταβιβρώσκει ὁ πατὴρ ἡμῶν, καὶ τελευτῶμεν μὲ τὴν οὐσίαν ἐνός μπιφτεκίου. Ἀπὸ τοῦ λάκκου ἕως τοῦ τάφου εἴμεθα συνδεδεμένοι μετὰ τοῦ μπιφτεκίου. Καὶ ἐν τούτοις οὐδεὶς γνωρίζει τί πράγμα εἶνε τὸ μπιφτέκι, οὐδεὶς γνωρίζει ὡς ἄριστα νὰ τὸ παρασκευάσῃ.

»Τὸ μπιφτέκι πρέπει νὰ εἶνε τρυφερὸν καὶ παχὺ, νὰ καταβραχῇ μὲ ὀλίγας σταγόνας χρυσόχρου πάχους καὶ ἀπὸ τῆς πεपुरακτωμένης πυρεστίας νὰ τεθῇ ἀμέσως ἐντός θερμοῦ πινακίου, μὲ ὀλίγον πρόσφατον βούτυρον ἐπάνω καὶ μικρὰν προσθήκην λεπτοκομμένου κρομμύου.

»Αὐτὸ εἶνε τὸ ἀντάξιον τοῦ μεγάλου ἔθνους τῶν υἱῶν τῆς Ἀλβιδῶνος μπιφτέκι, καὶ πρὸς τιμὴν αὐτοῦ συνιστῶμεν ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς ἰδικῆς μας καὶ τῶν μελλουσῶν γενεῶν τὴν Λέσχην ταύτην».

Ζωῆραι ἐπιδοκιμασαὶ ἠκολούθησαν τὴν αὐτοσχέδιον προσφώνησιν καὶ ἀμέσως προέβησαν εἰς τὴν πρώτην συνεδρίαν. Ἐν αὐτῇ δὲν ἐζήτησε τὸν λόγον ὁ κ. Ἀρσένης, ἀλλ' ἤρχισεν ἡ παρασκευὴ τοῦ ἰδεώδους μπιφτεκίου ὑπ' αὐτῶν τῶν μελῶν τῆς Λέσχης καὶ... ἡ καταβρόχθησις αὐτοῦ.

Ἡ εἰκὼν τῆς Λέσχης ἦν ἔχομεν ἐνώπιον ἡμῶν εἶναι γαργαλιστικωτάτη. Ὁ ἴδιος σεβάσμιος πρόεδρος, Λόρδος πολιορκυζ, καθήμενος ἐπὶ χαμηλοῦ σκαμνίου, ἐνώπιον φούρνου θερμαινομένου ἐκ καυσόξυλων, ψήνει τὰ πρῶτα μπιφτέκια. Τὰ μέλη ἔχουσι τὰ χειρόμυστρα ἐπὶ τῶν γονάτων καὶ περιμένουν ἐν καταφανεῖ φυσιογνωμίᾳ λειχουδιᾶς.

Ἡ αἴθουσα, ἐν ᾗ εἶνε συνηγμένη ἡ ὑψηλὴ ἀριστοκρατία τοῦ Λονδίνου δὲν εἶνε τὸ σπῆτι τοῦ Μελαῖ, ἀλλὰ ὑπόγειος ταβέρνα, κρᾶμα μαγεριοῦ καὶ καπηλείου, ἀπαράλλακτα ὡς αἱ ἀθηναϊκαὶ, μείον τῆς ρυπαρότητος καὶ τῆς ἀκαλλαισθησίας καὶ τῆς βρωμοποιότητος φαγητῶν καὶ ποτῶν.

Ἀφοῦ συγχαρῶμεν τοὺς Ἀγγλοὺς Μπιφτεκολεσχίτας, ὡς ὑπομνήσωμεν ἐνταῦθα, διότι ὅθι ἡμᾶς πρὸς τοῦτο ἡ θεὰ τῆς εἰκόνος, ὅτι καθ' ὅλον τὸν βίον ἡμῶν, ἀποδῶσαντα τὰ ἐννέα δέκατα τῆς σπουδαιότητος αὐτοῦ εἰς τὴν ὠραίαν τέχνην τοῦ τρώγειν, καταντήσασαν παρ' ἡμῖν χαμαλῆκι, ἐφάγομεν—χωρὶς νὰ φαγωθῶμεν—ἐπὶ ὅκτῳ περιπὸν μῆνας τὰ εὐχυμώτερα τεμαχία ὁπτοῦ βοδῆς, δροσιζόμενα ὑπὸ τοῦ ἀγνοητέρου ρητινίτου, ποικιλλόμενα ὑπὸ τῶν φρεσκοτέρων ψαριῶν, διακοσμούμενα ὑπὸ τῆς μαγικωτέρας κρέμας, διανθιζόμενα ὑπὸ τῆς ἐπουρανιωτέρας ψαρόσουπας μὲ ἐκατὸν μέσα αὐγά, ὅχι εἰς τὸ «Ξενοδοχεῖον τῆς Μεγάλης Βεττανίας» ἢ τῆς «Ἀγγλίας», ἀλλ' εἰς τὴν πλακιώτικη Ταβέρνα τοῦ κ. Στυλιανοῦ Μούρμουρα. Εἴχομεν δὲ συνδαιτημόνα καὶ τὸν ὀλύμπιον Κ. Ἱεροκλῆ. Προσθέτομεν ὡς προφυλακτικὸν ὅτι ὅλα αὐτὰ ἐγίνοντο διὰ τοὺς δύο μας μόνους.

Ρακοσυλλέκτης.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαδᾶ

Κοπεγγάγη, 3 Ὀκτωβρίου. Αἱ ΑΑ. ΜΜ. ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασίλισσα τῶν Ἑλλήνων θ' ἀναχωρήσωσι τῇ πέμπτῃ ἢ τῇ παρασκευῇ εἰς Λυδάνην, διερχόμενος διὰ Δραναβράν. Ἐκεῖθεν αἱ ΑΑ.ΜΜ. μεταβήσονται καθ' εὐθείαν εἰς Βιέννην.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ πρὸς ἐνοικίαν μικρὰ οἰκία ἢ ὀρφος οἰκίαις ἐπὶ τῆς ἐδοῦ Σταδίου εἰ δυνατόν ἢ κατὰ τὴν συνοικίαν Κολοράκι, μὲ τρία δωμάτια, μετὰ ἡ ἄνευ ἐπιπλῶν. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Αἰγύπτου (6, δ)